18/09/2020

Η Καρδίτσα γιορτάζει τους 8 πολιούχους αγίους της ευρύτερης περιοχής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Μεγάλη χαρά στην Καρδίτσα, τον Τύρναβο και τις γύρω περιοχές αυτό το Σαββατοκύριακο, καθώς τιμώνται οι 8 πολιούχοι αγίοι της ευρύτερης περιοχής! Κάθε Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων εορτάζει πανηγυρικά την πανίερον μνήμη των οκτών τοπικών αγίων της και καλεί το ποίμνιο να συμμετάσχει στις λατρευτικές εκδηλώσεις, αφού, όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της, «αυτοί είναι οι φύλακες και προστάτες του τόπου, βοηθοί και συμπαραστάτες σε κάθε περίσταση και θλίψη του βίου».

Η φετινή πανήγυρη θα αρχίσει αύριο, Σάββατο, 19 Σεπτεμβρίου 2020, στις 6:30 μ.μ. με την επίσημη υποδοχή των τιμίων λειψάνων των αγίων στην κεντρική είσοδο του προαυλίου του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης και λιτανευτική εισόδευση αυτών στον Ναό. Κατόπιν αυτών θα ψαλλεί η ακολουθία του Εσπερινού μετ’ Ἀρτοκλασίας και Θείου κηρύγματος,

χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου.

Την κυριώνυμον ημέρα, Κυριακή 20 Σεπτεμβρίου 2020, ο Σεβασμιώτατος θα προεξάρχει στον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία από τις 7 το πρωί.

Λίγα λόγια για τους βίους των Αγίων

Ὁ Ἅγιος Σεραφείμ. Ὁ πρωτοκορυφαῖος τοῦ χοροῦ τῶν ὀκτὼ τοπικῶν μας ἁγίων, πολιοῦχος καὶ προστάτης τῆς πόλεως Καρδίτσης ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς μητροπολιτικῆς μας περιφερείας, ἐγεννήθη στὴν Πεζούλα τῶν Ἀγράφων. Ἐκάρη μοναχὸς στὴν μονὴ Κορώνης καὶ ἀργότερα κατεστάθη Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου. Μαρτύρησε στὶς 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1601. Εἶναι θαυματουργὸς καὶ ἡ τιμία κάρα του τεθησαύρισται στὴν ἱερὰ μονὴ Κορώνης.

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος. Ἐγεννήθη στὰ Καλογριανὰ τὸ 1550. Τὸ 1584 ἐχειροτονήθη, ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, Ἐπίσκοπος Ἐλασσῶνος. Τὸ 1599

ὀνομάσθη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀρχαγγέλων Μόσχας. Στὴν Ρωσία ἀνέπτυξε πολὺ σπουδαία δράση σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς. Ἀνεδείχθη εὐεργέτης τοῦ σκλαβωμένου Ἑλληνισμοῦ καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴν τόνωση τῶν Ἑλληνορωσικῶν σχέσεων. Ἐκοιμήθη τὸ 1626. Τεμάχιον τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του φυλάσσεται στὴν γενέτειρά του, ὅπου καὶ ἀνεγείρεται πρὸς τιμήν του ἱερὸς ναός.

Ὁ Ἅγιος Παρθένιος. Ἐγεννήθη στὴν Βατσουνιὰ (ἀρχὲς τοῦ 18ου αἰ.). Ἀνεδείχθη Ἐπίσκοπος Ραδοβισδίου Ἄρτης. Συναντήθη μὲ τὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό. Ἐκοιμήθη τὸ 1777. Σύμφωνα μὲ ἄλλη παράδοση, ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον. Τὰ ἅγια λειψανά του φυλάσσονται στὸ Βελεντζικὸ Ἄρτης καὶ στὴν μονὴ Δουσίκου. Τεμάχιον λειψάνου του ὅμως φυλάσσεται καὶ στὸν Μητροπολιτικό μας Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Θεωρεῖται προστάτης τῶν ζώων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν βοοειδῶν, τὰ ὁποῖα ἀγαποῦσε ὑπερβαλλόντως. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στὶς 21 Ἰουλίου.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ ἐν Βουναίνοις. Καταγόταν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς (μᾶλλον Καππαδοκία). Ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ΣΤ΄ ὁ Σοφὸς (886-912) ἐξετίμησε τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματά του, τὸν ἀνεκήρυξε Δοῦκα καὶ τὸν διώρισε ὡς ἀρχηγὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Λαρίσης. Ἐπιδρομὴ βαρβάρων ἐστάθη ἀφορμὴ νὰ καταφύγει στὰ βουνὰ τοῦ Τυρνάβου καὶ κατόπιν τῶν Βουναίνων, ὅπου, ἀφοῦ ἔζησε γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα ὡς ἀσκητής, ἔλαβε τὸ μαρτυρικὸ τέλος στὸν κορμὸ μιᾶς δρυός. Ἦταν 9 Μαΐου τοῦ 902 μ.Χ.

Ὁ Ἅγιος Δαμιανός. Ἐγεννήθη στὸ Μυρίχοβο (σημερινὴ Ἁγία Τριάδα) τὸ 1510. Στὴν μονὴ Φιλοθέου τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐνεδύθη τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Ἐκήρυξε στὰ μέρη τῆς Θεσσαλίας (Λάρισα, Κίσσαβο, Ἄγραφα). Κατηγορήθη ὡς λαοπλάνος καὶ ἀπατεών, ἐδιώχθη καὶ τέλος συνελήφθη καὶ ὁδηγήθη στὴν ἀγχόνη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν πυρά. Στὶς 14 Φεβρουαρίου τοῦ 1568 οἱ δήμιοι ἐσκόρπισαν τὴν στάχτη του στὸν Πηνειὸ ποταμό. Ὁ ἅγιος Δαμιανὸς θεωρεῖται κτήτωρ τῆς ἱ. μονῆς Παναγίας Πελεκητῆς.

Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἀγαρηνῶν. Ἦταν Μουσουλμάνος, γυιὸς Τούρκου ἀξιωματούχου τῆς περιοχῆς Φαναρίου καὶ Καπούας (Καππᾶ). Σὲ ἡλικία εἴκοσι ἐτῶν ἀσπάσθηκε τὸν Χριστιανισμὸ καὶ βαπτίσθηκε στὸ μοναστήρι τοῦ ἁγίου Νικολάου Καπούας. Μὲ διαταγὴ τοῦ πατέρα του βασανίσθηκε σκληρὰ καὶ κρεμάσθηκε στὸ κλωνάρι τοῦ μεγάλου πλατάνου. Τρεῖς φορὲς κόπηκε ὡς ἐκ θαύματος τὸ σχοινί, ὅμως ὁ ἀνηλεὴς καὶ ἀμετανόητος πατέρας διέταξε ἐν τέλει τὸν ἀποκεφαλισμό του. Ἔτσι, ὁ πρώην Σαΐμ στὶς 18 Αὐγούστου τοῦ 1610 κατεγράφη εἰς τὰς δέλτους τῶν Νεομαρτύρων τῆς Πίστεώς μας, ἡ δὲ λαϊκὴ μοῦσα, ἀπ’ ὅ,τι λένε, τοῦ ἔπλεξε τὸ γνωστὸν δημῶδες: «νά ’χε καεῖ ὁ πλάτανος…».

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ ἐν Ὀλύμπῳ. Ἐγεννήθη λίγο πρὶν τὸ 1500 στὴν Σκλάταινα (σημερινὴ Δρακότρυπα). Ἀσκήτευσε στὰ Μετέωρα καὶ ἀργότερα στὸ ἅγιον Ὄρος, ὅπου καὶ ἐξελέγη ἡγούμενος τῆς μονῆς Φιλοθέου. Ἀναγκάσθηκε ὅμως νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Ὄρος καὶ νὰ μεταβεῖ στὴν περιοχὴ τῆς Βεροίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν Ὄλυμπο, ὅπου περέμεινε μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὑπομένοντας ταλαιπωρίες πολλές, διωγμοὺς καὶ συκοφαντίες. Εἶναι ὁ κτήτωρ τῆς ἱ. μονῆς ἁγίας Τριάδος Ὀλύμπου (ὅπου καὶ τεθησαύρισται ἡ τιμία του κάρα) καὶ τῆς ἱ. μονῆς ἁγίας Τριάδος Σουρβιᾶς (Μακρυνίτσα Πηλίου).

Ὁ Ἅγιος Ἀκάκιος ὁ Καυσοκαλυβίτης. Ἐγεννήθη τὸ 1630 στὸ χωριὸ Γόλιτσα (νῦν Ἅγιος Ἀκάκιος) Ἰθώμης. Ἐκάρη μοναχὸς στὴν ἱερὰ μονὴ ἁγίας Τριάδος Σουρβιᾶς. Ἀναζητώντας περισσότερη ἡσυχία, ἀνεχώρησε εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος καὶ ἀσκήτευσε στὰ Καυσοκαλύβια. Ἀξιώθηκε τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος. Πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ τὸν ἐπισκέφθησαν στὸ ἀσκητήριό του γιὰ νὰ τὸν συμβουλευτοῦν, ἀνάμεσά τους καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Χρύσανθος. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ σὲ ἡλικία 100 ἐτῶν.